

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Blogit nuorten sosiaalisessa elämässä ja syrjäytymisen ehkäisijänä

Sonja Niemelä

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön ko. (210 op)

Marraskuu/2012

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Sonja Niemelä	Sivumäärä 36 ja 3 liitesivua
Työn nimi Blogit nuorten sosiaalisessa elämässä ja syrjäytymisen ehkäisijänä	
Ohjaava(t) opettaja(t) Salo Pirkko, Karjalainen Jaana	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja -	
Tiivistelmä <p>Keskustelu nuorten syrjäytymisestä ja sen ehkäisemisestä käy kuumana ja tasavallan presidenttiä myöten asiaan on vihdoin päätetty puuttua kunnolla. Keinot syrjäytyneiden ja syrjäytymisvaarassa olevien nuorten nostamiseen takaisin yhteiskunnan toimintaan kiinni on kuitenkin vielä hakusessa ja mikään ratkaisumalli ei tunnu tuottavan tulosta.</p> <p>Opinnäytetyössäni käsittelen sosiaalista mediaa blogien ja nuorten näkökulmasta. Tarkastelen työssäni 12-29 -vuotiaiden nuorten bloggaamista ja sen merkitystä sosiaaliseen elämään. Tutkimuskysymyksiä ovat ”miksi ja miten nuoret bloggaavat, miten se näkyy elämässä sosiaalisessa elämässä, ja voidaanko bloggaamisella ehkäistä nuorten syrjäytymistä?”. Vastakohtana pohdin hieman myös sitä, voiko bloggaaminen edistää syrjäytymistä. Työ on vain pintaraapaisu yhteen keinoon, jolla mahdollisesti voidaan edistää nuorten syrjäytymisen ehkäisyä.</p> <p>Laadullinen tutkimus etenee teoriaosuudesta tutkittavaan aineistoon. Aineistona olen käyttänyt webropol-kyselyä, johon vastasi 31 nuorta. Vastaukset olivat monipuolisia ja vastasivat hyvin annettuihin kysymyksiin. Lopuksi pohdin aiheen jatkotutkimusideoita.</p>	
Asiasanat blogit, sosiaalinen media, syrjäytymisen ehkäisy,	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Sonja Niemelä	Number of Pages 36 and 3 appendixes
Title Blogs in Youths social life and preventing social exclusion	
Supervisor(s) Salo Pirkko, Karjalainen Jaana	
Subscriber and/or Mentor -	
Abstract <p>Discussion of Youth social exclusion and preventing it sizzles, and even alongside the President it has been decided to intervene properly to problem. The ways of lifting socially excluded young back to societys activity is however in childs shoes and no solution seems to have an affect.</p> <p>In my thesis I'm dealing social media in blogs and Youth point of view. I'm observing 12-29 year olds blogging and its meaning in their social life. My research questions are "why and how youth are blogging, how blogging affects in youths social life, and can social exclusion be prevented with blogging?" On the opposite I'm pondering can blogging again gain social exclusion. This research is just a scratch of one way to prevent social exclusion.</p> <p>This qualitative research progresses from theory to research material. I used webropol survey as research material. The answers were diverse and they answered well to asked questions. In the end I'm pondering improvements for this thesis.</p>	
Keywords blogs, social media, social behaviour, preventing social exclusion	

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ	2
ABSTRACT	3
SISÄLLYS	4
1 JOHDANTO	5
2 MEDIA NUORTEN ELÄMÄN VAIKUTTAJANA	7
2.1 Mediakasvatus	8
2.2 Verkkoperustainen nuorisotyö	9
2.3 Sosiaalinen media	10
2.4 Blogi ja bloggaaminen	11
3 SYRJÄYTYMINEN JA SYRJÄYTYMISEN EHKÄISY	13
4 VERKKOKYSELY	16
4.1 Tulosten luotettavuus	17
4.2 Vastajat	18
4.3 Miten ja miksi nuoret bloggaavat?	19
4.3.1 Blogien tyyli	19
4.3.2 Blogien kohderyhmät	21
4.3.3 Syyt bloggaamiselle	22
4.3.4 Paremmaksi bloggaajaksi	23
4.4 Blogit nuorten sosiaalisessa elämässä	24
4.4.1 Vaikuttaminen lukijoihin blogien kautta	24
4.4.2. Bloggaamisen terapeuttinen merkitys	25
4.4.3 Bloggaaminen ja sosiaalinen elämä	25
4.5 Voiko blogeilla ehkäistä nuorten syrjäytymistä?	27
5 TULOKSET JA LOPPUPÄÄTELMÄT	30
5.1 Päätelmät	30
5.2 Jatkotutkimuksen aiheita	32
6 LOPUKSI	33
LÄHTEET	34
LIITTEET	37

1 JOHDANTO

Opinnäytetyönäni haluan käsitellä aihetta, joka on lähellä monen nuoren elämää kuten myös minun elämääni. Koska useat opinnäytetyöt käsittelevät rankkoja aiheita, kuten masennusta tai lapsen seksuaalista hyväksikäyttöä, halusin itse valita aiheen, joka olisi vastakohta näille. Näin päädyin itsellenikin jokapäiväiseen asiaan, bloggaamiseen. Opinnäytetyöni kulkee nimellä *Blogit nuorten sosiaalisessa elämässä ja syrjäytymisen ehkäisijänä*.

Bloggaaminen eli verkkopäiväkirjan kirjoittaminen on tänä päivänä yhä yleistyvää sosiaalisen median muoto, jota mielestäni olisi hyvä alkaa käyttää hyödyksi nuorisotyössä ja ehkä myös kouluissa. Bloggaamisen vaikutuksista nuoren elämään on melko uusi ja ajankohtainen aihe, eikä siitä ole aikaisempia tutkimuksia. Se tekee aiheesta sitäkin mielenkiintoisemman. Haluankin lähteä tutkimaan sitä, miksi nuoret bloggaavat, miten se näkyy heidän sosiaalisessa elämässä, ja voidaanko bloggaamisella ehkäistä nuorten syrjäytymistä. Työlläni ei ole tilaajaa, vaan teen sitä omien intressieni mukaan.

Opinnäytetyöni on muodoltaan laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus, jossa pyrin ymmärtämään käsittelemääni ilmiötä, tässä tapauksessa bloggaamista. Pelkistettynä laadullisella aineistolla tarkoitetaan tekstiä, joka on syntynyt esimerkiksi haastatteluilta, havainnoilta ja päiväkirjoilta. (Eskola ym. 1999 ,15.)

Koska opinnäytetyöni käsittelee sosiaalista mediaa ja Internetmaailmaa, on minulla kirjojen lisäksi paljon Internet-lähteitä. Tein myös nuorille bloggaajille webropolkyselyn, jonka vastauksia hyödynnän työssäni.

Aineiston ja lähdemateriaalin keräämisen aloitin jo varhain opinnäytetyösuunnitelmani mukaisesti. Samaan aikaan suunnittelin webropolkyselyä, jonka tulisin tekemään bloggaajille. Itse työni aloitan avaamalla työn keskeisiä käsitteitä ja pohdin niitä myös hieman laajemmin. Seuraavaksi tarkastelen tekemääni kyselyä ja alan etsiä vastaus-ta tutkimuskysymyksiini. Lopuksi teen päätelmäni tutkimuksesta ja kokoan lyhyesti pohdintaa työn etenemisestä.

Bloggaaminen ja sosiaalinen media on itselleni tuttu aihe, joten työssäni teoria ja empiirinen kokemus risteävät hieman. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että nostan ensin aineistostani esiin teoriaa, jota kommentoin tai täydennän omalla tietämykselläni.

2 MEDIA NUORTEN ELÄMÄN VAIKUTTAJANA

Internet ja sen käyttö on nuorten elämässä jokapäiväinen asia. Nuoret käyttävät nettiä enimmäkseen sosiaaliseen yhteydenpitoon, pelaamiseen ja muuhun viihdekäyttöön (keskustelupalstat, chatit, pikaviestimet, galleriasivustot, verkkopelit). Käytössä on sukupuolieroja. Esimerkiksi tytöt keskittyvät keskustelupalstoihin, verkkoyhteisöpalveluihin, sähköpostin käyttöön, galleriakommunikaatioon ja yhteiskunnalliseen osallistumiseen kun taas pojat pelaavat, seuraavat peliyhteisöjä, lataavat tiedostoja ja rakentavat erilaisia sivustoja. (Kotilainen 2008, 141.)

Yhteneväisyyksiäkin tietenkin on, sillä nykypäivänä lähes jokainen nuori on rekisteröitynyt johonkin sosiaalisen median palveluun, kuten Facebookiin, Google+:aan tai YouTubeen. Android -puhelimien yleistyessä nuorten käytössä, kasvavana ilmiönä on Instagram-galleriapalvelu.

Joukkoviestimiä kuten televisio, radio, lehdet, matkapuhelin, tietokone tai pelikonsoli sisältöineen ja esityksineen sekä niiden välityksellä tapahtuvaa tulkintaa ja käyttöä kutsutaan mediaksi. Jos kriteereinä käytetään vapaa-ajanmahdollisuuksien moninaisuutta ja laajalle levinnyttä kaupallisuutta, on länsimaissa mahdollista erottaa melko yhtenäinen lasten ja nuorten mediakulttuuri. Mediatarjonta muokkaa muun muassa nuorten ihanteita ja muotia, elämäntyyliä, yksilön haluja ja tarpeita sekä arvojen rakentumista. (Mt., 139.)

Nykypäivän nuoret ottavat edellisiä sukupolvia helpommin uuden teknologian ja median osaksi omaa elämäänsä. Kun aikaisemmin perheellä on ollut yhteinen puhelin, tv ja tietokone, nykyään median käyttö on yksityisempää ja jokaisella on omat välineensä. Usein nuoret auttavat vanhempiaan niiden käytössä, mutta jostain heidänkin on saatava oppinsa, elleivät sitten ole itseoppineita.

2.1 Mediakasvatus

Lapsilla ja nuorilla on oikeus median turvalliseen ja vastuulliseen käyttöön. Mediakasvatus on kasvatus- ja viestintätieteen opetusala. Sen tarkoituksena on opettaa havaitsemaan ja tarkastelemaan median vaikutuksia ja merkityksiä sekä kehittää oppilaan medialukutaitoa. Oppimenetelmiin kuuluvat mediavälineiden käyttö ja hallinta, mediaesitysten analysointitaito ja kriittinen arvioiminen sekä omien viestien- ja mediaesitysten tuottaminen. (Mediakasvatus, Avoin yliopisto 2009)

Median käytön lisääntyessä mediakasvatus on lisätty jo perusopetuksen opetussuunnitelmaan. Menetelmiä on monenlaisia, joten opettaja, kasvattaja tai ohjaaja voi tehdä ryhmälle ja yksilölle omanlaisensa suunnitelman. Ohjeita mediakasvatukseen saa muun muassa Mannerheimin lastensuojeluliiton nettisivuilta (<http://www.mll.fi/kasvattajille/mediakasvatus/>). Hyviä mediakasvatuksen menetelmiä ovat muun muassa luokkalehdet, yhteiset blogit ja luokan nettisivut. Jo pelkästään niiden avulla voidaan opettaa lapsille ja nuorille netiketä eli Internetin toimintatapoja, sääntöjä ja lakeja, kuten kuvien käytön tekijänoikeuslakia (Tekijänoikeuslaki 8.7.1961/404).

Mediakasvatus on keskittynyt lähinnä kouluihin, mutta sitä on toivottu osaksi myös muunmuassa kirkon kasvatustyöhön, rippikouluihin (Kotilainen 2008, 148.). Rippikouluissakin on paljon kiusaamista, joten niissä voisi käyttää opiskelupäiväkirjaa (blogina) ryhmissä sekä tehdä erilaisia päivän aiheisiin liittyviä elokuvia tai muuta vastaavaa, jolloin rippikoulun yhteishenki kasvaisi eikä kukaan jäisi yksin. Media on merkittävä tekijä myös nuorisotyössä ja sen piirissä sitä käytetäänkin jo tehokkaasti nuorten kanssa työskennellessä.

Mediakasvatuksen vaikutukset nuoriin ovat silmännähtäviä, etenkin pienryhmien ja erityisoppilaiden opetuksessa: pojat oppivat paljon teknisten välineiden hallintaa ja omaa ilmaisua. Suurimmat muutokset nähdään vuorovaikutuksellisten ja sosiaalisten taitojen kehityksessä mm. itsetunnon vahvistumisena, kärsivällisyyden kasvuna ja ryhmätaitojen kehityksenä. (Mt. 147-148.)

Tekniikka kehittyy ja yhteiskunnan toiminta ja palvelut siirtyvät koko ajan entistä enemmän verkkoon, ja media tulee olemaan tulevaisuudessa erittäin suuressa asemassa. Siksi lasten ja nuorten mediakasvatustakin on kehitettävä jatkuvasti ja ikään kuin nähdä tulevaisuuteen: Mihin alueisiin kannattaisi panostaa, jotta pysyisi ajan hermoilla. Suurille ikäluokille tekniikka ei ole niin tuttua kuin nuoremmille polville, joten heillekin olisi suunnattava verkkokäytönkurseja, jotta heidän toimintakykynsä palveluiden suhteen (pankkiasiointi, sähköiset reseptit yms.) ei laskisi.

2.2 Verkkoperustainen nuorisotyö

Koska lasten ja nuorten elämä toimii nykyään isolta osalta verkossa ja verkon käyttö on kaiken aikaa kasvussa, nuorisotyötä on myös alettu tehdä verkossa ja erityisesti sosiaalisen media kautta. Verkko on otettu työväliseksi jo 1980-luvun lopulla ja verkkonuorisotyön monimuotoisuus ilmenee erilaisina palveluina ja sovelluksina (Sinisalo-Juha ym. 2011, 23). Useiden kuntien nuorisotoimen verkkosivujen lisäksi nuorisotyöntekijät ovat tehneet omat Facebook- tai Twitter-sivut, joihin nuoret voivat liittyä. Nuorisotyöntekijöilläkin on Facebookissa omat työprofiilinsa, ja nuoret voivat lisätä heidät kavereikseen.

Nuorisotyön perustehtävä on nuoren kasvun tukeminen kohti aktiivista ja itsenäistä aikuisuutta. Nuorisotyön painotus verkossa hakee siten vielä paikkaansa, vaikka tämänkin hetkinen verkkonuorisotyö toimii tehokkaasti. Auttajan rooli verkossa unohtuu helposti, sillä nuori ei välttämättä koe tarvitsevänsä apua. Nuoriin saa kuitenkin helposti kontaktin olemalla kiinnostunut samoista asioista heidän kanssaan, kuten yksinkertaisesti peleistä, elokuvista ja musiikista. Nuorta voi myös ohjata toisten samanhenkisten nuorten pariin harrastusten tai kiinnostusten kohteiden perusteella. Jotta nuoriso ei viettäisi kaikkea aikaansa verkossa, heidän harrasteryhmiä voi kehoittaa tapaamaan verkon ulkopuolellakin.

Nuoret eivät useinkaan löydä varta vasten heille tarkoitetuille sivustoille tai ohittavat ne. Tällaisia sivustoja ovat muunmuassa Mannerheimin Lastensuojeluliiton Nuorten netti, Netari ja Kompassi. Sen sijaan esimerkiksi Irc-galleriaan tai Facebookiin perus-

tetut ryhmät keräävät enemmän huomiota. Netari toimii myös Demi.fi keskustelupalstalla ja HabboHotel-palvelussa on omana virtuaalisena nuorisotalona.

”Viranomaisyhteistyö on alkanut tiivistyä eri nuorten kanssa tekemisissä olevien tahojen välillä. Nuoria ei enää odoteta omissa erillisissä palveluissa, vaan nuorisotyöntekijät, terveydenhoitajat ja poliisit osaavat liikkua sujuvasti nuorille suunnatuissa yhteisöpalveluissa ja tarjota nuorille välittömän yhteyden myös verkon ulkopuolisiin viranomaispalveluihin.”
(Huttunen ym. 2011, 45)

2.3 Sosiaalinen media

Sosiaalinen media tarkoittaa käyttäjälähtöistä ja vuorovaikutteista verkkoviestintäympäristöä, jonka avulla sen jokainen käyttäjä voi aktiivisesti luoda ja rakentaa sisältöä verkkoon ja verkostoituu tällä tavoin. Parhaiten sosiaalista mediaa kuvaavat ihmisiä yhdistävät sanat: osallisuus/osallistuminen (participation), avoimuus (openness), keskustelu (conversation), yhteisö (community) ja yhdistävyys (connectedness). (Mayfield 2008, 5; Timonen 2011, 151)

”Sosiaalinen media on tietoverkkoja ja tietotekniikkaa hyödyntävä viestinnän muoto, jossa käsitellään vuorovaikutteisesti ja käyttäjälähtöisesti tuotettua sisältöä ja luodaan ja ylläpidetään ihmisten välisiä suhteita.”
(Sanastokeskus TSK 2010, 13)

Rönsyilevyydestään huolimatta sosiaalisesta mediasta on tällä hetkellä löydettävissä ainakin seitsemän eri tyyppiä. Näitä ovat verkkoyhteisöpalvelut (Facebook, MySpace, Bebo), blogit, wikisanakirjat, podcastit (äänitiedostojen julkaisut, Apple iTunes), forumit/keskustelupalstat (Suomi24 Keskustelu), sisällönjakopalvelut (YouTube, Flickr, Delicious) ja mikrobloggerit (Twitter).

Käsite sosiaalinen media on syntynyt 2000-luvun alussa, mutta vasta viime vuosina käsite on otettu yleiseen käyttöön. Internetin mahdollistuessa kaikkien ulottuville sosiaalinen media alkoi kehittyä, ja Geocitiesin, AOLin, Messengerin, MySpacen, You-

Tubeen, Twitterin ja Facebookin kautta on päästy tähän päivään. Sosiaalisen median käyttö on jatkuvasti yleistynyt ja kukoistusvuosien jälkeen onkin jo alettu puhua ns. somekuplan puhkeamisesta: Tämä näkyy kaiketi suurimmaksi osaksi palveluiden markkina-arvoissa ja pörssissä. Palveluita ja yhtiöitä yliarvostetaan ja niiden markkina-arvot romahtavat. Jotta sosiaalisen median palveluiden suosio jatkaisi nousuaan, niitä on kehitettävä jatkuvasti, odotukset tulevaisuudelle ovat kovat, mutta niihin ei pystytä vastaamaan. Esimerkiksi Facebookin suosion lasku on jo havaittavissa: Aluksi muutokset palvelussa olivat vain hyvä asia, mutta niiden muuttuessa yhä monipuolisemmiksi ja mutkikkaammiksi, osa käyttäjistä on jo jättänyt palvelun. Samanlaisia kuplan puhkeamisia voitaneen odottaa myös muille IT-palveluille, kuten Nokia Oyj:lle.

2.4 Blogi ja bloggaaminen

Sosiaalisen median kautta nuoret pääsevät entistä helpommin läheisiin yhteyksiin toistensa kanssa, ja jokaisella verkon käyttäjällä on mahdollisuus niin sanottuun 15 minuutin julkisuuteen. Blogit ovat yksi tie siihen. Blogi (eng. blog/weblog) on verkkosivu tai –sivusto, johon yksi tai useampi kirjoittaja kirjoittaa enemmän tai vähemmän säännöllisesti, niin että uudet tekstit ovat helposti löydettävissä (sivustossa ylimpänä) ja niin, että myös vanhat tekstit ovat luettavissa. Blogi on siis kuin verkkopäiväkirja.

Blogin kirjoittajaa kutsutaan bloggariksi tai bloggaajaksi. Bloggaaja voi kirjoittaa vaikkapa omasta yksityiselämästä, muodista tai käsitöistä. Erityyillisillä blogeilla onkin omat kutsumanimensä kuten kirjablogi, lifestyleblogi, muotiblogi, ruokablogi tai kuva-blogi. Blogien ja niiden kirjoittajien yhteisöä kutsutaan blogistaniksi tai blogosfääriksi.

Blogeissa käyttäjä voi jakaa tekstin lisäksi kuvia, videoita ja ääntä. Blogeissa painotetaan omaa näkökulmaa. Blogit, kuten sosiaalinen media yllensäkin, ovat useimmiten julkisia, mutta halutessaan käyttäjä voi muuttaa yksityisyysasetuksia, jolloin sivunsa saa näkyviin vain niille, jotka ovat saaneet sähköpostin kautta kutsun tai salasanan. Sivusto tehdään yleensä jollekin blogialustalle, jonka pohjalta sivuista voi muokata mieleisensä näköisen, kuitenkin blogialustan rajoja noudattaen. Julkaisut luodaan

usein blogialustan oman pilvipalvelun kautta. Pilvipalvelu toimii kuin Microsoft Word, mutta on yksinkertaisempi sisältäen vain ohjelman perusominaisuudet.

Bloggaaminen on elämäntapa. Bloggaajat osallistuvat toimintaan yksilöinä ja koko persoonallisuudellaan hyödyntäen omia tiedollisia ja tunneperäisiä rakenteita ja motiiveja. Yhdelle blogi voi olla pöytälaatikko täynnä runoja ja tarinoita, toiselle aivopääoman keruupiste ja tutkimustyön arkisto, kolmannelle ansioluettelo ja neljännelle puhdas tulonlähde. Jokatapauksessa bloggaaminen vaatii pitkäjänteisyyttä, sillä ei ole mitään järkeä kirjoittaa puolen vuoden välein tekstiä, jossa toteaa vain, ettei ole jaksanut tai ehtinyt kirjoittaa. Hyvän blogin salaisuus onkin postata aiheesta, jota rakastaa. Tunne välittyy teksteistä lukijoille ja motivoi kirjoittamaan lisää. (Korteso ym. 2011, 16; Luostarinen 2010, 252.)

3 SYRJÄYTYMINEN JA SYRJÄYTYMISEN EHKÄISY

Käsite nuorten syrjäytyminen on tällä hetkellä kaikkien huulilla. Suomessa on eri arvioiden mukaan noin 50 000 yhteiskunnan toiminnoista ja rekistereistä syrjäytynyttä nuorta, joista noin 30 000 on näkymättömiä nuoria eikä apu tavoita heitä. Syrjäytyneistä miehiä on 64% ja naisia 36%. (Epätavallisia asioita 2012)

Syrjäytyminen on yhteisön ulkopuolelle ja yhteiskunnasta sivuun jäämistä. Ihminen siis ajautuu syystä tai toisesta yhteiskunnan toiminnan ulkopuolelle. Syynä voi olla esimerkiksi koulutuksen puute, työttömyys, terveys ja elinympäristö. Syrjäytyminen ei ole aina kiinni omasta itsestään. Valitettavan usein monet ajautuvat arkielämän ongelmissaan surkeiden sattumusten sarjaan, joka vain edistää syrjäytymistä ja josta on hankala päästä pois. Kun englannin (social exclusion) ja ruotsin kielessä (social utslagning) syrjäytymisen käsite viittaa siihen, että ihminen suljetaan pois yhteisöstä, suomen kielessä 'syrjäytyminen' antaa vastuun yksilölle, joka viittaa siihen, että ongelmat ovat yksilön omaa syytä. Tästä epäkohdasta olisi päästävä eroon.

Presidentti Niinistö julkaisi syksyllä 2012 nettikampanjan, jonka pitäisi hänen mukaansa olla apuna syrjäytymisen ehkäisyssä ja auttaa syrjäytyneitä nuoria. Kampanja on saanut kansan keskustelemaan aktiivisesti asiasta, sillä ihan tavallisia asioita – sivuston neuvot eivät monenkaan mielestä vastaa todellisuutta. Selkään taputtelu ja hokeminen ”Kyllä sinä selviät, kun vain jaksat yrittää” eivät aina riitä. Tämän johdosta keskustelu jatkuu Epätavallisia asioita –sivustolla, jossa syrjäytymiskäsitettä avataan ja käsitellään asioita niin kuin ne todellisuudessa ovat.

Nuorten syrjäytyminen on yhä kasvava ongelma nyky-yhteiskunnassa. Nuorisolain tarkoituksena on tukea nuorten kasvua ja itsenäistymistä, edistää nuorten aktiivista kansalaisuutta ja nuorten sosiaalista vahvistamista sekä parantaa nuorten kasvu- ja elinoloja (Nuorisolaki 27.1.2006/72 1 §). Kuntien etsivän nuorisotyön tarkoituksena on noudattaa nuorisolakia, ja sen tehtävänä on siis löytää ja auttaa tuen tarpeessa olevia nuoria.

Epätavallisia asioita –sivuston mukaan etsivässä nuorisotyössä kohdataan neljä erilaista syrjäytyneiden nuorten ryhmää. ”Hengailijat” pitävät yhteiskunnan normeja ja ahdistavina ja vinoutuneina. Heillä on halu seisoa omilla jaloillaan, mutta eivät saa riittävästi tukea, ns. pientä potkua persauksiin, jotta voisivat nousta kotisohvalta. Toisen ryhmän nuoret kärsivät elämän pirstaloitumisesta. Heillä voi olla mielenterveysongelmia, kärsivät pitkäaikaistyöttömyydestä jne., mikä on johtanut heidät julkisen sektorin palveluiden oravanpyörään (Kela, Työ- ja elinkeinotoimisto, sosiaalipalvelut), jossa kukaan ei pysty ratkaisemaan heidän ongelmiaan yhdellä kerralla.

Kolmas ryhmä ovat nuoret, jotka ovat täysin näkymättömissä omissa oloissaan. Heillä ei ole minkäänlaista sosiaalista elämää, ei edes verkossa. Tämä ryhmä on kaikista hankalin tavoittaa, joten avunantokin on vaikeaa. Neljänteen ryhmään kuuluvia ei aina mielletä syrjäytyneiksi, koska päällepäin heillä näyttää olevan kaikki kunnossa. Heidän mieltään kuitenkin voivat vaivata traumat ja henkinen pahoinvointi, mikä pahimmassa tapauksessa voi johtaa yllättäviin itsemurhiin. Myös he tarvitsevat apua ongelmiinsa. (Epätavallisia asioita 2012)

Keinoja syrjäytymisen ehkäisyyn on monia. Syrjäytymisenvastaiset toimenpiteet voidaan aloittaa missä vaiheessa tahansa, mutta tehokkainta on todennäköisesti keskittyä ennaltaehkäisevään toimintaan. Toimintatapoja voivat olla esimerkiksi etsivä nuorisotyö, nuorten työpajatoiminta, kuntoutuskurssit ja oppisopimuskoulutus sekä nuorten äänen kuuleminen, palvelukulttuurin muuttaminen, jotta nuori jaksaisi palvelujen pompottelussa ja harrastusmahdollisuuksien lisääminen ja niiden hintojen laskeminen. Kaikki tämä on kuitenkin vain pintaraapaisua ja toimia on kehitettävä koko ajan, jotta jotain pysyvää ja toimivaa saavutettaisiin. (mt. 2012)

”Konkreettisia tavoitteita on saada nuorille lisää tiloja, harrastusmahdollisuuksia ja toimintaa, missä he voivat viettää vapaa-aikaansa aikuisten valvonnassa. Nuorisokahvilatoiminta, koulujen liikuntatilojen hyötykäyttö sekä nuorille kohdistettavien tapahtumien lisääminen. Tällä hetkellä Kemissä toimii hyvin aktiivisia nuorisotyöntekijöitä, joille mielelläni antaisin lisää resursseja.

Viime vuosina harrastusmahdollisuudet on yleensä tarkoitettu niille nuorille, joilla on varaa maksaa. Jokaisella nuorella pitäisi olla edes pieni mahdollisuus kokeilla sitä yhtä haavettaan, on se sitten kitaransoitto tai jalkapallo, pitsinnyplläys tai runonlausunta.

Usein syrjäytymistä edistää nuorten työttömyys. Työssäoppimista ja opisopimuskoulutusta olisi hyvin helppo lähteä Kemissä kehittämään yhteistyössä paikallisten yrittäjien kanssa. Tällöin koulutus olisi helppo kohdentaa paikallisten yritysten tarpeen mukaan. Samalla nuorilla olisi mahdollista harjoitella sitä varsinaista työssä olemista ja työn tuomaa vastuuta.” (Sari Ekorre Nurmikari, Kemin kaupunginvaltuusto)

Sanana syrjäytyminen on negatiivinen ja leimaava, joten nykypäivänä on alettu käyttää positiivisempaa ilmaisua sosiaalinen vahvistaminen. Sosiaalinen vahvistaminen kuitenkin kattaa myös paljon muutakin kuin syrjäytymisen ehkäisyyn. Se on myös varhaista puuttumista, interventioita riskirajoilla, elämän nivelvaiheiden tunnistamista, korjaavia toimia, moniammatillista työtä ja erilaisten palvelujen tuottajien tarkoituksenmukaista ja asiakaslähtöistä verkostoitumista eri-ikäisten ihmisten ja ryhmien kanssa erilaisissa yhteisöissä. Se on kokonaisvaltaista elämänhallinnan tukemista.

4 VERKKOKYSELY

Opinnäytetyötäni varten halusin tietää bloggaajien omia kokemuksia ja ajatuksia opinnäytetyöaiheestani. Jo opinnäytetyösuunnitelmaa kirjoittaessani olin varma, että teen työhöni kyselyn. Verkkokyselyn laatiminen oli minulle jo ennestään tuttua, mutta tällä kerralla webropol oli tähän tarkoitukseen helppo ja nopea tapa. Verkkokyselyyn päädyin, koska koin sen nopeimmaksi ja helpoimmaksi tavaksi tavoittaa erilaisia bloggaajia ympäri Suomea. Avoin verkkokysely oli hyvä valinta, sillä sain siihen paljon vastauksia sellaisilta ihmisiltä, joiden tapaaminen kasvotusten olisi ollut mahdotonta. Koska useat blogit kirjoitetaan salanimen takana, verkkokysely mahdollisti bloggaajien yksityisyyden säilymisen. Tämän vuoksi käytän vastauksia lainatessani vastaajista nimiä Vastaaaja x, joissa x on numero.

Opinnäytetyössäni etenin hieman väärässä järjestyksessä ja tein ensimmäisenä webropol-kyselyn, koska halusin saada sen alta pois, jotta aineiston analyysiä varten olisi tarpeeksi aikaa. Tämä aiheutti pitkää pohdintaa siitä, mitä haluan kyselyssäni kysyä. Analysointivaiheessa päädyinkin muokkaamaan alkuperäisiä tutkimuskysymyksiäni ja lisäsin mukaan yhden kysymyksen, mutta koin sen jälkeenpäin hyvänä asiana. Sain tällä tavoin työhöni lisää syvyyttä.

Kyselyn rakenteen laadinnassa tulee kiinnittää huomiota muun muassa sen pituuteen ja kysymysten lukumäärään ja selkeyteen, jotta tutkija saisi huolelliset vastaukset kaikkiin kysymyksiin (Valli 2001, 100). Syyskuun ajan pidin listaa eri kysymyksistä ja lopulta poimin niistä mielestäni tärkeimmät webropolkyselyyn (LIITE.). Lokakuun alussa lähetin sen eri bloggaajille joko henkilökohtaisesti sähköpostilla tai blogien kommenttilaatikoihin, jotta muillakin olisi mahdollisuus vastata siihen. Löysin blogilista.fi sivuston kautta blogeja, joiden kirjoittajilta kysyin halukkuudesta vastata kyselyyni. Harva niistä, joille vartavasten olin kyselyn osoittanut, vastasi. Suosituimpien blogien kommenttilaatikoiden kautta sain muitakin kiinnostuneita vastaajia ja sainpa vastaajien joukkoon myös yhden suosituksen bloggaajan.

Linkitin kyselyn myös HUMAK-Prohon, koska tiedän meidän koulussammekin olevan jonkin verran bloggaajia, joilta saisin varmasti hyviä vastauksia aiheeseeni liittyen.

HUMAK-Pron kautta en saanut kuitenkaan kuin muutaman vastaajan. Muita bloggajia kysely kiinnosti ja sainkin vastauksia yhteensä 31kpl.

Laadullisessa tutkimuksessa keskitytään usein pieneen otantaan ja pyritään analysoimaan sitä mahdollisimman perusteellisesti (Eskola ym. 1999, 18). Kyselyyn vastanneiden määrä oli siis riittävä. Vastaajia olisi varmasti enemmänkin, mikäli kysely olisi ollut pidempään avoimena, mutta siinä tapauksessa ryhmä olisi ollut jo niin suuri, että selvitys olisi mennyt jo määrällisen eli kvantitatiivisen tutkimuksen puolelle, jolloin kysymystenasettelu ja analysointitavat olisi pitänyt käsitellä erilailla. Huono puoli verkkokyselyssä oli se, että jokainen tietenkään vastasi vain kysytyyn kysymykseen, eikä jatkokysymyksille ollut mahdollisuutta kuten esimerkiksi teemahaastattelussa kasvokkain. Tällaisessa kyselyssä on myös väärinymmärtämisen mahdollisuus. Vastaaja ei välttämättä ymmärrä kirjoitettua kysymystä siten kuin se on tarkoitettu ja joissakin tapauksissa huomasin sen itsekin vastauksia analysoidessa. (mt. 102)

Aineistoa analysoin vastauksien paperiversion avulla. Tulostin vastaukset ja värikynien avulla merkitsin samankaltaiset vastaukset, joista poimin yhtäläisyyksiä ja tulkintoja kysymyksiini. Tämä oli mielestäni kätevin tapa analysointiin, koska kysymykset olivat avoimia ja niihin pystyi vastaamaan niin laajasti kuin halusi.

4.1 Tulosten luotettavuus

Niin laadullisessa kuin määrällisessäkin tutkimuksessa on aina otettava huomioon aineiston ja tulosten luotettavuus. Laadullisessa tutkimuksessa haetaan lähes aina niin sanottua totuutta, jonka tutkija voisi itsekin allekirjoittaa. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa lähtökohtana on tutkijan oma näkemys ja hän on pääasiallinen luotettavuuden kriteeri. (Eskola ym. 1998, 211)

Uskottavuus luotettavuuden kriteerinä tarkoittaa sitä, että tutkijan on tarkistettava vastaavatko hänen tulkintansa tutkittavien käsityksiä, koska tutkittavat voivat olla sokeita kokemukselleen (mt., 212). Tämän opinnäytetyön kyselyyn osallistuneista nuorista pieni osa ei ollut aikaisemmin ajatellut, miten bloggaamista voisi käyttää syrjäytymisen ehkäisyssä, joten he eivät osanneet vastata kysymykseen.

Jotta kyselyn vastaukset olisivat rehellisiä ja huolella kirjoitettu, ilmoitin jo kyselyn esittelyssä kysymysten määrän, joten vastaajat tiesivät etukäteen varata aikaa vastaamiselle. Uskon, että jokainen on vastannut omien kokemuksiensa perusteella rehellisesti.

Kvalitatiivinen analyysi johtaa usein uusien ongelmien ja tutkimuskysymysten synty-miseen, mitä voi pitää osoituksena tehdyn analyysin onnistumisesta. Tällöin puhu-taan tutkimuksen hedelmällisyydestä, siitä millaista uutta tietoa tai uusia näkökulmia tehty tutkimus on tuottanut. (Mt., 223)

4.2 Vastaajat

Webropolkyselyyn vastanneiden määrä (31) oli mielestäni sopiva. Kyselyni oli suunnattu 12-29 -vuotiaille, jotta olisin saanut näkökulmaa monen eri-ikäisiltä. Vastaajien ikähaarukka oli kuitenkin 14-26 vuotta (kuvio 1). Eniten vastauksia sain 20-vuotialta (5kpl). Yksi vastaaja ei halunnut paljastaa ikäänsä. Sukupuolijakauma oli todella suppea, sillä 31 vastaajasta vain 3 oli poikia, ja tämä harmitti minua. Päättelin sen kertovan siitä, että tytöt ovat poikia aktiivisempia bloggaajia tai heillä on pienempi kynnys vastata tällaisiin kyselyihin. Vastaajista 21 kirjoitti blogiaan julkisesti ja loput salanimellä. Blogin kirjoitustahti vaihteli päivittäisestä kerran kuukauteen tai harvem-min. Suurin osa (17) kirjoittaa blogiaan useammin kuin kerran kuukaudessa, mutta ei kuitenkaan päivittäin.

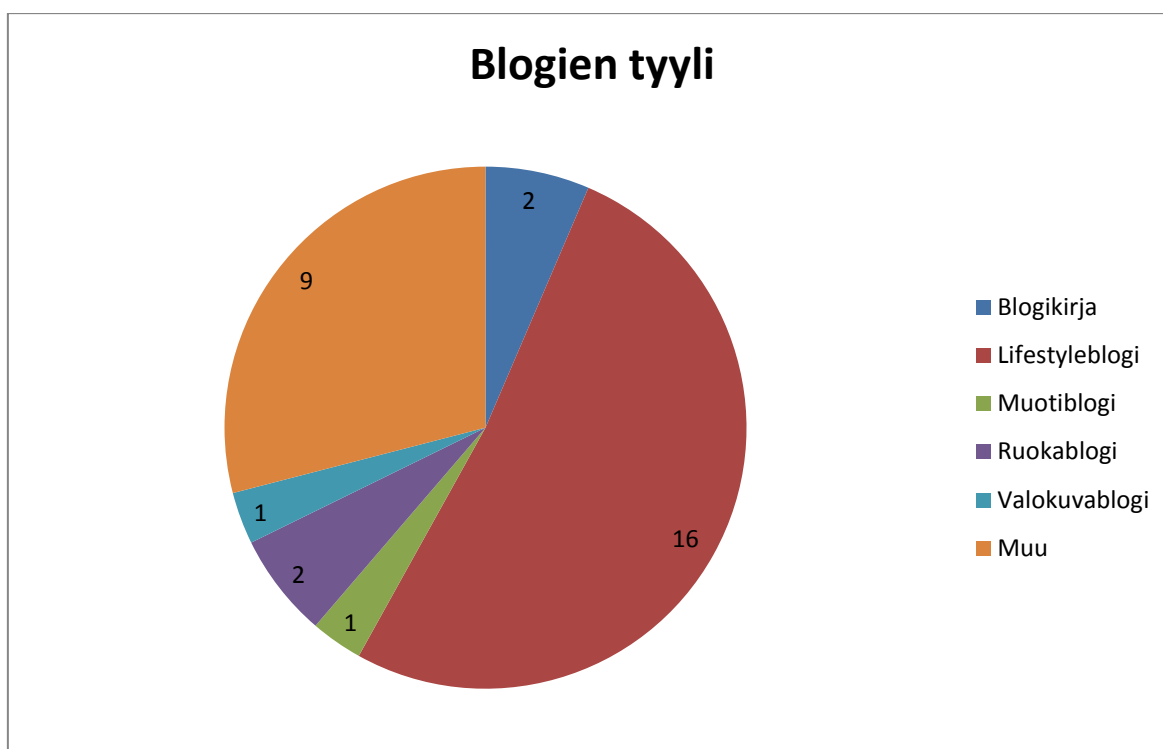

Kuvio 1. Vastaajien ikä.

4.3 Miten ja miksi nuoret bloggaavat?

4.3.1 Blogien tyyli

Kyselyn alussa kysyin bloggaajalta heidän blogeistaan. Kuten webropol-kyselystä huomaan (ks. LIITE) käytin blogin tyyli –kysymyksessä valikkoa, jonka listassa olivat blogikirja, kirjablogi, käsityöblogi, lifestyleblogi, linkkiblogi, löydösblogi (tumbleblog), mikroblogi, hääblogi, muotiblogi, ruokablogi, sarjakuvablogi, uutisblogi, valokuvablogi, videoblogi ja muu. Näistä vaihtoehdoista sain vastauksia vain valokuva-, ruoka-, blogikirja-, muoti- ja lifestyleblogi ja muu kohtiin. Tämän vuoksi kuviosta 2 jätin muut blogit listasta pois.

Kuvio 2. Blogien tyyli

Suurin osa vastaajista kertoi pitävänsä lifestyleblogia. Lifestyleblogissa kirjoittaja kertoo omasta elämästään tekstin, kuvien ja videoiden avulla. Omien kokemuksieni perusteella lifestyleblogeissa kuitenkin useimmiten keskitytään siihen, mitä kirjoittaja on syönyt sen päivän aikana tai millainen on hänen päivän asunsa, mikä sinällään on aika tylsää seurattavaa. Pirstystä sellaiseen saa onneksi lisäämällä joukkoon omia kuulumisiakin. Vastaja 4 kuvaa omaa blogiaan näin:

”Blogia alottellessani lähdin liikkeelle sillä linjalla, että kirjoitan enimmäkseen itseäni varten, kuten blogin nimi kertoo, vähän päiväkirjatyylisiin. Rakastan valokuvaamista ja kuljetankin järjestelmäkameraa mukana useimpiin paikkoihin, jos nyt en ihan ruokakauppaan. Blogiharrastuksen edetessä, myös oma asenne bloggaamista kohtaan on muuttunut, ja nykyään otanki kirjoituksissani itseni lisäksi huomioon myös lukijoita. Jos blogini pitäisi kategorisoida, se löytyisi varmaan lifestyle-linkin alta. Enimmäkseen kirjoitan edelleen arjistani ja elämästäni, kuitenkin liikaa yksityisasiota avaamatta. Esittelen blogissani sillointällöin myös ostoksiani/ löytöjäni, musiikkimakua, käsitöitä, sisustusta ja niin edelleen. Eli aika sekalaista hommaa. :) ”

Vastaajien blogien joukosta paljastui lifestylen lisäksi myös blogikirjaa, muotiblogia, ruokablogia, valokuvablogia ja urheilublogia. Yksi kertoi kirjoittavansa kaikesta puunjuurista pilvenhattaroihin, kun toinen sanoi bloginsa olevan taistelu kaikkea määritte-lyä vastaan eli ns. sekablogi kun taas yksi julkaisee ainoastaan valokuvia ja toinen kirjoittaa vain urheiluharrastuksestaan. Kolmas muistelee mielellään kokemuksiaan asepalveluksesta ja elämästä norjalaisella valasaluksella. Neljäs pitää leivontaohjei- den ja viides kynsitaiteensa julkaisemisesta. Bloggeja on siis moneen makuun.

”Blogin pääpaino on liikunnassa (treenien kommentointia, treenikamp- peiden esittelyä, liikuntapäiväkirjoja...), mutta kirjoitan myös vaate, ruoka ja tyylijuttuja paljon.” (Vastaaja 30)

”Tyylistäni, inspiraatiostani tyylin suhteen, meikaamisesta, hiustenlaitos- ta, kaikesta muotiin ja ulkonäköön liittyvästä. blogini on samalla myös li- festyle blogi.” (Vastaaja 31)

4.3.2 Blogien kohderyhmät

Vastaajat kertoivat omien blogien olevan suunnattu lähinnä samoista aihepiireistä kiinnostuneille ja mielellään suurin piirtein samanikäisille kuin kirjoittaja itse on. Hei- dän bloggejaan lukevat niin ystävät ja perhe kuin tuntemattomatkin. Usea toivoi, että saisivat enemmän tuntemattomia lukijoita, koska kokivat tutuille kirjoittamisen turhan paljastavaksi. Toiveena oli myös saada joku hieman kuuluisampi bloggaaja lukijaksi.

”Tuntemattomat ovat tervetulleempia kuin tutut, sillä alkaa ahdistaa, jos joku tuttu lukee.” (Vastaaja 10)

”Aluksi en linkannut blogiani kenellekään. Aloitin kirjoittamaan sitä, jotta saisin jonnekin purkaa omaa pahaa oloani kun maailma tuntui kaatuvan päälle. Ajatus siitä, että joku saattaisi nähdä tuskani ja lukea kirjoitukseni, ihan kuka tahansa, helpotti. Myöhemmin, kun pääsin eteenpäin ahdistava- vasta elämäntilanteesta, olen hiljalleen alkanut myös linkkaamaan blogia eteenpäin.” (Vastaaja 22)

Vastaajat itse lukevat luonnollisesti oman bloginsa kaltaisia blogeja. Yksi vastaaja kertoo lukevansa kavereiden ja tuttujen arkiblogeja mielenkiintoisten juorujen ja tavalisten kuulumisten löytämiseksi. Nuorten tyttöjen keskuudessa lifestyleblogit ja muoti-blogit ovat suosiossa. He hakevat niistä vinkkejä omaan pukeutumiseensa ja meikkaamiseensa. Erityistä huomiota vastauksissa saivat vuoden 2011 Big Brotherista tutun asukkaan blogi ja erään hänen ystävänsä blogi, jotka ovat lifestyleblogeja ja niin sanotusti hyvänmielen blogeja. Omien ystävien blogeja seuraamalla pääsee monen vastaajan mukaan paremmin kiinni ystävän tunnemaailmaan ja ymmärtää asioita paremmin. Huomion uusiin blogeihin kiinnittävät kirjoitustyyli, sisältö, kuvat ja videot.

”Luen sellaisia blogeja, joiden kirjoittajan kanssa tunnen olevani samanhenkinen. Yhteisiä arvoasetelmia, ajatuksia, tyyliä kirjoittaa ja tuoda asioita esille. On hauska huomata yhteenkuuluvuuden tunne, vaikka ei henkilökohtaisesti tunnekaan blogin pitäjää.” (Vastaaja 11)

”Blogit ovat hyvätapa rentoutua ja saada uusia ideoita, inspiraatiota, ajatuksia. Peilata omaa elämää ja arvojaan. Saada vertaistukeakin joissain asioissa. Usein ne ovat myös puhdasta silmäkarkkia ja tapa nollata aivot.” (Vastaaja 28)

4.3.3 Syyt bloggaamiselle

Syitä bloggaamiselle ja sen aloittamiselle on paljon. Usealle se on keino päästä niin sanotusti nollaamaan aivoja arjen kiireiden keskellä, jotkut haluavat vain julkisuutta, jotkut kirjoittavat vain muuten vain. Kyselyyn vastanneista yksikään blogi ei ollut ammattiblogi kuten portfolio tai ansioluettelo. Suuri osa vastaajista oli aloittanut bloggaamisen vasta vähän aikaa sitten, viimeisen parin vuoden sisällä. Osa oli kirjoittanut jo useamman vuoden ajan. Blogeja on perustettu niin kirjoittajan omaa tylsyyttään kuin kavereiden innoittamana sekä harrastusten esittelemiseksi muille. Muunmuassa vastaajat 22 ja 26 aloittivat bloggaamisen purkaakseen omia tuntemuksiaan elämän kohdellessa kaltoin. Heidän bloginsa ovat olleet alkuun päiväkirjamaisia, mutta muuttuneet ajan myötä julkisemmiksi.

”Olen aina tykännyt kirjoittamisesta ja valokuvaamisesta, alkusysäyksen kirjoittamiseen sai toinen bloggari, jonka blogi sai minutkin innostumaan kirjoittamisesta.” (Vastaja 5)

”Koska mulla oli tylsä elämä. Se oli oikeastaan koko syy.” (Vastaja 14)

”Rakastan matkustelua ja ruokaa ja kuvaamista, joten olen aina kuvannut ruokaa matkoilla, ja halusin jakaa hyvät ruokapaikat muille ja muiden jakavan tietonsa minulle.” (Vastaja 29)

”Alkusysäys oli masennus, järkyttävän paha olo, jota en päässyt karuun. ... Pakko sitä jonnekin oli purkaa.” (Vastaja 22)

4.3.4 Paremmaksi bloggaajaksi

Blogien lukijamäärän nousu, kunnianhimo rakentaa entistä parempaa blogia ja saatu palaute motivoivat kirjoittajia jatkamaan. Positiivinen palaute motivoi jatkamaan kirjoittamista ja se onkin palautteissa ja kommentteissa yleisintä. Joillekin vastaajista oli tullut negatiivisiakin viestejä, mitkä kuitenkin usein ohitettiin olan kohautuksella tai kuitattiin huumorilla. Lähes kaikki vastaajat toivoivat enemmän rakentavaa palautetta. Palaute on keino, jolla omaa kirjoittamista voi kehittää ja sivuista tehdä sellaiset, joista kaikki lukijat pitävät.

”Palaute on aina kiva saada ja se antaa uutta potkua, varsinkin jos se on positiivista.” (Vastaja 9)

”Toivon, että jonain päivänä blogini kasvaisi suurempaan mittakaavaan.” (Vastaja 20)

Kyselyn vastaajat pohtivat kysymyksessä 14 bloginsa kehittämistä. Usea ei ollut edes miettinyt asiaa, koska blogit toimivat päiväkirjamaisesti. Tiheämpi postaustahti oli yleisin kehittämisaihe, sillä sen koettiin myös parantavan tekstien laatua ja pitävän lukijoiden mielenkiinnon yllä. Myös lukijoiden huomioonottaminen sekä kieliopillisten virheiden tarkkailu ja korjaaminen mainittiin kehittämisen paikoiksi. Kehittämideoita

kysytään usein myös lukijoilta, jolloin esiin voi nousta sellaisia asioita, joita ei ole itse ehkä ajatellutkaan.

”Mitä enemmän postaa, sitä järkevämmältä ne alkaa kuulostaa omaan korvaan.” (Vastaja 9)

”Olen kysellyt tätä lukijoilta ja olenkin laajentanut pelkästä kirjoittelusta mm. pelivinkkien jakamiseen.” (Vastaja 23)

4.4 Blogit nuorten sosiaalisessa elämässä

4.4.1 Vaikuttaminen lukijoihin blogien kautta

Kysymyksissä 17 ja 18 kysyin bloggaajilta, miten he kokevat vaikuttavansa lukijoihinsa ja miten heidän lukemansa blogit vaikuttavat heidän elämäänsä. Yleisesti bloggaajat eivät uskoneet vaikuttavansa suuresti lukijoihinsa, koska eivät halua provosoida tai yrittää muuttaa lukijan arvoja. Lukemistaan blogeista nuoret saavat kuitenkin hyviä neuvoja harrastuksiin, ruokiin, ravintoloihin tai muotiin. Muiden blogeista otetaan vinkkejä omaan elämään, vaatetukseen, käsitöihin meikkeihin yms. Blogien kautta on myös helppo asettua toisen asemaan ja nähdä vaikeitakin asioita eri näkökulmista. Blogit itkettävät, naurattavat, ärsyttävät ja saavat haaveilemaan.

”En koe vaikuttavani lukijoihini, enkä sitä juurikaan tavoittele. Toivon ainoastaan blogini antavan rohkeutta ihmisille, jotka miettivät bloggaamisen aloittamista. Kun lukee tällaisen tavallisen ihmisen kirjoittajan tekstiä tavallisesta elämästä, joku saattaa rohkaistua oman blogin kirjoittamiseen. Se on hauskaa! :) ” (Vastaja 15)

”Parhaimmillaan ne ovat pelastaneet surkean päivän, antaneet kunnon naurut tai vertaistukea vaikeaan tilanteeseen.” (Vastaja 11)

”Ne avartavat käsitystä siitä miten toiset ajattelevat. Ne muistuttavat, että jokainen meistä on kokeva ja tunteva persoonallisuus, jolla on arvokkaita

ajatuksia ja tunteuksia. Että maailma on pullollaan ihmisiä, mutta jokaisessa ihmisessä on ainutlaatuinen sielu.” (Vastaaja 22)

4.4.2. Bloggaamisen terapeuttinen merkitys

Kysyessäni bloggaajilta kirjoittamisen niin sanotusti terapeuttisesta merkityksestä vastaajista 30 oli sitä mieltä, että bloggaamisella/kirjoittamisella todellakin on tällainen merkitys. Kirjoittaminen tuo mielenrauhan, kun päässä pyörii asioita, joita ei ole välttämättä päässyt purkamaan ystäville. Joillekin valokuvaaminen helpottaa turhautumista ja kirjoittaminen rauhoittaa oloa. Myös sellaisten asioiden, joista ei edes pysty puhumaan ääneen, kirjoittaminen helpottaa ja saa ajatukset selkenemään. Aivan kaikkea omasta ajatusmaailmasta ei silti haluta jakaa lukijoiden kesken, koska blogin avoimuus antaa kenelle vain mahdollisuuden lukea tekstiä. Kirjoittamisen avulla käsitellään omia ajatuksia ja tunteita sekä havainnoidaan maailmaa ja ihmisiä.

”Kirjoittaminen on minulle vähän sama kuin se, että muusikko astuu instrumenttinsa luokse ja alkaa soittamaan ennekuulumatonta sinfoniaa, tuoden samalla ilmoille juuri sen, mitä tuntee sillä hetkellä. Kun tunne on päästetty vapaaksi, hän huokaisee ja jatkaa elämäänsä.” (Vastaaja 22)

”Tottakai on. Kun ei asioista osaa puhua ääneen kaikille, on rentouttavaa, että on paikka johon purkaa ajatuksiaan. Tottakai pientä sensuuria on pakko pitää, koska blogi on julkinen ja sitä voi seurata kuka vain. Mutta pääpiirteittäin asioita saa jäsenneltyä oikein päänsisällekkin kirjoittamalla niistä blogiin.” (Vastaaja 12)

4.4.3 Bloggaaminen ja sosiaalinen elämä

Kysymyksissä 11 ja 15 kysyin nuorilta, miten kirjoittaminen näkyy heidän arkielämässään ja ovatko he huomanneet, onko bloggaamisella ollut vaikutusta sosiaalisessa elämässä, esimerkiksi ystävyysuhteissa. Nämä kaksi kysymystä olisin voinut yhdistää, sillä vastaukset olivat molemmissa samankaltaisia.

Useimmilla vastaajista bloggaaminen näkyy arkielämässä siten, että he kantavat kameraa mukanaan paikasta toiseen, jotta heillä olisi kuvamateriaalia seuraaviin teksteihin. Jos blogi on jonkin tietyn tyylinen, esimerkiksi muotiblogi, kirjoittajat usein miettivät, mistä aiheesta seuraavaksi kirjoittavat. Lifestyle-/päiväkirjablogien sisältöä ei niinkään suunnitella etukäteen, vaan tekstiä kirjoitetaan oman elämän kuulumisista ja päivän tapahtumista lisätään kuvia, mikäli sellaisia on.

”Ajattelen lähes päivittäin, mistä asioista voisin kertoa blogissani. Joskus se on yksittäinen lause tai idea, joka tulee mieleen. Otan myös kuvia vain blogia varten, toisinaan jotkut kuvat esim jostain tapahtumasta päätyvät myös blogiini, vaikka ne olisi ensisijaisesti otettu muuten vain.” (Vastaaja 31)

”Etsin aiheita ympäriltäni, liikkeessani kaupungilla, ollessani kotona ja viedessäni roskapussia. Joskus tartun myös johonkin sosiaalisessa mediassa kuohuttaneeseen aiheeseen.” (Vastaaja 4)

Bloggaamisen vaikutukset ovat muutenkin näkyneet joidenkin kyselyyn vastaajien arkielämässä. Moni on saanut uusia ystäviä blogien kautta. Myös vanhat ystävät ja koulukaverit ovat blogien kautta tutustuneet kirjoittajaan paremmin ja jotkut tulevat jopa koulun ruokalassa kysymään, koska kirjoittaa lisää. Ystävät ja tuttavat kysyvät uusien postauksien perään ja puolitututkin saattavat tulla juttelemaan blogista. Myös pelkät blogiystävät ovat yleisiä. Bloggaaminen voi lisätä verkostoitumista myös laajalla kansallisella tasolla, sillä blogien myötä nuoret voivat luoda kontakteja myös ulkomaalaisiin bloggaajiin.

”Olen blogimaailmassa hyvä ystävä sellaisten bloggaajien kanssa, jotka tunnen/tiedän ennestään, mutta joiden kanssa en blogin ulkopuolella viettä aikaani. Blogien kautta olen oppinut tuntemaan heidät paremmin, enkä ilman bloggausta olisi luultavasti missään tekemisissä heidän kanssaan.” (Vastaaja 4)

Joskus satunnaiset blogit keräävät mielenkiintoisuudellaan paljon lukijoita ja suositut blogit syntyvät. Tämä aiheuttaa sen, että kirjoittaja usein tunnustetaan kaduilla. En

itse ole vielä kuullut, että siitä olisi ollut haittaa kenellekään, koska usein lukijat osavat hillitä itsensä, tosin kuin vaikka rocktähten fanit. Bloggaaja on kuitenkin vain tavallinen ihminen, joka joskus aivan vahingossa saa paljon julkisuutta teksteillään. Toisinaan omat tekstit voivat aiheuttaa myös vastakkaisen reaktion, jollaisen yksi vastaaja oli kokenut. Hän kirjoittaa uskostaan Jumalaan ja on saanut sen takia niin sanotusti kuraa päällensä koulussa. Tämä ei kuitenkaan lannista häntä, vaan hän jatkaa kirjoittamistaan.

4.5 Voiko blogeilla ehkäistä nuorten syrjäytymistä?

Kun nuori hakee tukea itsenäistymiselleen, verkkoyhteisöt ovat suuressa asemassa. Ne ovat nuorille yhtä tärkeitä toimintaympäristöjä kuin muutkin, ja yhteisöjen ja ryhmien avulla nuoren maailmankuva, arvot ja normit voivat kehittyä sosialisatioprosessin kautta. Vanhempi sukupolvi voi nähdä Internetin maailman rajoittavan ja kaventavan nuoren toimintaympäristöä. Ulkopuolelta tarkastellessa pelkkä tietokoneen ruudun äärellä istuminen voi vaikuttaa passiiviselta, mutta todellisuudessa se vain laajentaa toimintaympäristöä. Verkon käytön rajoittaminen voikin hankaloittaa nuoren asemaa sosiaalisissa ryhmissä. Henkilökohtaisten blogien julkaisemisella on usein määrittämätön tarve tulla kuulluksi, saada oma ääni julki. Halu vaikuttaa yhteiskunnallisiin asioihin, löytää samanhenkisiä keskustelukumppaneita, liittyä yhteen tai useampaan verkkoyhteisöön, taltioida ohikiitäviä hetkiä ja yhteydenpito sukulaisiin ja ystäviin ovat yleisiä tavoitteita bloggaamiselle. (Kilpi 2006, 25.; Joensuu 2011, 14-15, 18-19.)

Blogit ovat siis sosiaalistumisen muoto, ja webropolkyselyssäni kysyin bloggaajien omia mielipiteitä siihen, miten bloggaaminen vaikuttaa nuorten syrjäytymiseen ja miten he haluaisivat bloggaamista käytettävän hyödyksi nuorten syrjäytymisen ehkäisyssä. Yleisesti ajateltiin, että bloggaamisella voi olla vain hyvä vaikutus nuorten syrjäytymisen ehkäisyssä. Ujot ja epäsuositut nuoret saavat oman äänensä kuuluviin, jolloin lukijat oppivat tuntemaan kirjoittajan paremmin.

Vastaajien mielestä blogit yhdistävät nuoria ja niiden kautta muodostuneet vertaistukiverkostot ovat laajoja. Bloggaamisen kautta voi tutustua uusiin ihmisiin, saada uuden harrastuksen ja uskaltautua muiden rohkaisemana kokeilemaan uusia asioita.

”..moni saa tukea samassa tilanteessa olevasta nuoresta, joka rohkeasti kirjoittaa blogia tuntemuksistaan, esim. syömishäiriötä sairastavat, koulukiusatut..” (Vastaaja 16)

”Blogeista ja niiden kirjoittajista löytää varmasti jokainen itselleen vertaistukea, samastumisen kohteita, lohdutusta ja iloa elämään... Ehkä joku nuori löytää suunnan tulevaisuudelleen, ammatin itselleen tai vain voimia seuraavaan päivään blogien kautta. En sano, että blogit ovat ratkaisu nuorten syrjäytymiseen, mutta ovathan ne iso osa joidenkin nuorten elämää ja varmasti niistä haetaan vaikutteita.” (Vastaaja 28)

”...ne, jotka voivat blogien kautta levittää hyvää, voivat myös ehkäistä syrjäytymistä. Omalla ja/tai toisten kohdalla. Kyllä meidän kannattaa blogit ottaa käyttöön ammatillisessakin mielessä.” (Vastaaja 22)

”Bloggaamisen kautta voi myös parhaimmassa tapauksessa saada ystäviä. Voi luoda kontaktin kommentoimalla toisen blogia ja ennen pitkää viedä internetissä tapahtuvan tutustumisen todelliseksi, myös internetin ulkopuolella elämään vaikuttavaksi ystävyudeksi.” (Vastaaja 27)

Kyselyyn vastanneiden nuoresta iästä huolimatta syrjäytymisenehkäisykysymykseen tuli paljon hyviä vastauksia. Osa ei osannut vastata kysymykseen mitään, koska ei ollut edes ajatellut asiaa tai koki aiheen hankalaksi ajatella. Vahva asema blogosfäärissä ei takaa julkisuutta ja vahvaa valtaa muualla, mutta nuoret kokivat, että suosituissa blogeissa olisi hyvä kertoa hankalista asioista, kuten koulukiusaamisesta, jotta vaikeisiin asioihin olisi helpompi puuttua. Suositujen bloggaajien rohkaisemana muutkin voisivat uskaltautua kertomaan omista ongelmistaan ja mieltä painavista asioista.

”Ehkä suosituimmat bloggaajat voisivat kampanjoida jotenkin asiaa vastaan.” (Vastaaja 11)

”Suosittujen bloggaajien pitäisi puhua asiasta avoimesti ja pitäisi perustaa ns. tukiblogeja, joissa annettaisiin ns vinkkejä syrjäytymiseen ja saataisiin syrjäytyneet nuoret puhumaan.” (Vastaja 16)

Bloggaajat pohtivat vastauksissaan myös niin sanottuja innostamisblogeja, joiden avulla voisi löytää vaikkapa uuden harrastuksen. Bloggaaminen tietystä aiheesta, jonka nuori kokee itselleen tärkeäksi, voi vahvistaa itsetuntoa ja varmuutta omasta itsestään.

Vaikka suurimmaksi osaksi kyselyn vastaajat kokivat, että bloggaaminen voi olla hyväksi nuoren sosiaaliselle kanssakäymiselle, oli heillä myös ajatus vastakkaisesta vaikutuksesta. Pahimmassa tapauksessa blogi ja siinä kirjoitetut mielipiteet voivat syrjäyttää nuorta entisestään ja lisätä kiusaamista. Negatiivissävytteiset kommentit voivat masentaa nuorta ja aiheuttaa epävarmuutta oman näkemyksensä ja mielipiteensä tärkeydestä. Nuori voi haluta kommentoida ja kirjoittaa jostain yhteiskuntaan liittyvästä asiasta, mutta pelkää lukijoiden reaktiota. Blogeja kirjoittaessa ja lukiessa tulisikin muistaa, että jokaisella on oikeus omaan mielipiteeseen ja sen saa sanoa ääneen, vaikka muut eivät olisikaan samaa mieltä, eikä tällaisissa tapauksissa pitäisi moittia siitä, että asian on tuonut esille.

”Media on hyvä kanava hyvälle asioille, mutta vielä parempi pahoille. Mustat asiat leviävät mediassa hirveän nopeasti. Vähän kuin se, että kun ihmiselle tulee hyvä kokemus jostakin, hän saattaa jollekin sen ilmaista, mutta kun hänellä on huono kokemus jostakin, hän kertoo siitä kolminkertaisesti useammalle.” (Vastaja 22)

”Toisaalta harmittelen sitä, että suuri osa ”sosiaalisesta kanssakäymisestä” tapahtuu internetissä. Tietyllä tavalla se ei mielestäni ole yhtä avartavaa ja aktivoivaa kuin ihmisten tapaaminen tosielämässä. Internetissä voi muokata kuvaa omasta itsestään ja tulee ehkä hyväksytyksi vain hahmonansa, ei omana itsenään. Monet etäännyvät todellisuudesta entisestään ja rakentavat identiteettinsä sen mukana, millaisen kuvan luovat itsestään blogissaan.” (Vastaja 27)

5 TULOKSET JA LOPPUPÄÄTELMÄT

5.1 Päätelmät

Blogien kirjoittaminen on yhä yleistyvää eikä taida olla nuorta, joka ei olisi edes joskus lukenut jotain blogia. Blogit voivat käsitellä mitä tahansa maan ja taivaan väliltä, joten kaikille lukijoille löytyy oma bloginsa, jota seurata.

Jokainen bloggaaja on ainutlaatuinen. Blogeja kirjoitetaan ja seurataan omien mielenkiinnon kohteiden perusteella. Joskus seurattavan blogin aihe ei välttämättä kosketa omia intressejä ja elämää vaan jopa tuntemattomien ihmisten elämää on mukavaa ja koukuttavaakin seurata, kuten tosi-tv:tä. Blogit piristävät ja antavat vinkkejä niin nykyisyyteen kuin tulevaisuuteen. Ne ovat paikka, jossa omat ajatukset tulevat kuulluiksi ja saavat hengähtää. Ne auttavat ymmärtämään muita ihmisiä sekä itseään. Nämä asiat sekä rehellinen ja positiivinen palaute antavat myös puhtia kirjoittamiseen ja blogin kehittämiseen.

Aktiivinen bloggaaja ei pelkää kirjoittaa omaa tekstiä, vaan seuraa myös muita blogeja. Saadakseen uusia lukijoita blogiinsa, on bloggaajan kommentoitava muiden tekstejä. Kommentoiminen on hyvä tapa ottaa kontaktia uusiin ihmisiin ja herättää huomiota. Sillä tavoin voi myös ystävystyä sellaisten ihmisten kanssa, joihin ei ole muulloin mahdollista tutustua. Bloggaajat voivat järjestää tapaamisia toistensa kanssa, jolloin virtuaalimaailman ystävyys muuttuu ikään kuin todelliseksi ja ihminen tekstin takaa saa todellisen ruumiillisen muodon, eikä hän ole vain tyyppi, joka blogga.

Kouluissa bloggaamista voitaisiin opettaa ja sen jälkeen käyttää opetusvälineenä tekemällä esitelmiä tai luokan omaa blogia, johon jokainen pääsisi kirjoittamaan tekstejä haluamistaan aiheista. Jos blogin kirjoittaminen ja siitä saatu palaute jännittää, blogia voi kokeilla kirjoittaa yhdessä ystävän kanssa. Tämä helpottaa tekstien julkaisua ja samalla ystävältä saa vertaistukea. Tällä tavalla voitaisiin toimia myös nuorisotyössä. Blogikampanja koulussa tai nuorisotyössä toisaalta voi aiheuttaa kilpailutilanteita, jolloin nuoret saattavat haalia lukijoita ja julkisuutta väärillä keinoilla.

Blogien käyttö syrjäytymisen ehkäisyssä on vain pieni askel taistelussa nuoren nostamiseen takaisin yhteiskunnan sosiaaliselle puolelle. Parhaimmillaan blogit tukevat nuoren itsenäistymistä ja niiden kautta nuori kasvattaa sosiaalista verkostoaan jopa ulkomaille sekä Internetin ulkopuolelle ja saa vertaistukea elämäänsä. Pahimmillaan blogit toisaalta voivat myös edistää nuorten syrjäytymistä. Jumittuminen tietokoneen ääneen voi aiheuttaa sen, ettei nuori uskalla astua ovesta ulos ja kohdata muita ihmisiä. Kirjoittajan esiintuodut mielipiteet ja ajatukset voivat myös lisätä koulukiusaamista.

Blogit voivat tuoda nuoren elämään rohkeutta niin verkossa kuin sen ulkopuolella. Rohkeuteenkin vaikuttavat positiivinen asenne ja saatu palaute, koska ilman niitä nuori ei välttämättä uskalla esimerkiksi osallistua keskustelupalstoihin tai chatteihin. Mediakasvatuksessa opetetaan turvallista Internetin ja median käyttöä ja vaikka se nuoresta tuntuisikin turhalta, siitä tulisi silti pitää huolta.

Bloggaaminen on ajanhermoilla olemista. Hyvä blogi ja hyvä bloggaaja jaksaa panna sivuihinsa. Blogin ulkoasun on oltava kirjoittajansa näköinen, mutta silti myös lukijoita innostava. Kirjoitustyylin ja tekstin sisällön on vakuutettava lukijat, jotta he pysyvät sivuilla. Pelkkää tekstiä sisältävä blogi on raskasta luettavaa, joten kuvat, videot ja musiikki ovat hyviä keventäjiä. Nykyaikaa seuraava bloggaaja päivittää sivujaan eikä kangistu samoihin vanhoihin kaavoihin.

Bloggaaminen on myös uteliaisuutta. Se koukuttaa kuten tosi-tv parhaimmillaan. Suosituimmista blogeista puhutaan muiden bloggaajien kesken kuten uutisista. Blogit tuovat satunnaisen yksittäisen ihmisen elämän toisten ulottuville. Tätä elämää pääsee seuraamaan lähes kuka vain.

Bloggaajana koen itsekin kirjoittamisen olevan minulle tärkeää. Kirjoitan blogiini niitä ajatuksia ja mietteitä, joita en ole jostain syystä saanut sanottua ääneen päivän aikana. Jotkut ystäväni ovatkin blogini aktiivisia lukijoita ja kommentoivat jälkeensä uudesta asioista. Olen kirjoittanut esimerkiksi uskon asioista, joista en osaa niinkään ääneen puhua. Myös koettu koulukiusaaminen on tutumpi aihe blogini puolelta kuin arkielämäni keskusteluista.

5.2 Jatkotutkimuksen aiheita

Opinnäytetyöni aihetta voisi kehittää esimerkiksi sillä, että bloggaaminen otettaisiin mukaan opetussuunnitelmaan tai nuorisotyöhön. Tutkimuskysymyksiäni voitaisiin testata käytännössä pidemmällä aikavälillä ja tutkia, voiko bloggaaminen käytännössä ehkäistä syrjäytymistä tai auttaa syrjäytyntä nuorta nousemaan oravanpyörästä. Yksi keino etsivään nuorisotyöhön voisi olla rohkaista nuorta kirjoittamaan blogia. Hän voisi aluksi kertoa teksteissään päivittäisestä elämästä, jonka jälkeen häntä kehoitettaisiin ja ohjattaisiin vaikka erilaisten harrastusten pariin, joista saisi loistavia aiheita blogiin. Bloggaaminen voisi olla haaste, jonka selvittämisestä nuori palkittaisiin, koska onhan hän tehnyt suuren työn hypätessään mukaan sosiaaliseen maailmaan. Nuoren toimijuutta ja ajatusten ilmaisemista esimerkiksi keskusteluihin osallistumalla pitäisi kannustaa ja tukea. Syrjäytymisuhan alla olevan tai jo syrjäytyneen nuoren ei tarvitse pärjätä yksin vaan hänellä on oltava vertaistukiverkosto, joka voi koostua niin ystävistä, vanhemmista, opettajista, nuorisotyöntekijöistä tai viranomaisista.

Toinen jatkotutkimuksen aihe voisi olla tutkia blogeja nuorten identiteetin muokkaajana.

6 LOPUKSI

”Alku aina hankalaa” sanotaan. Minun on aina ollut vaikeaa aloittaa kirjoittaminen. Niin oli tälläkin kertaa. Aikatauluni opinnäytetyölle petti, mutta lopulta kiireellä ja pienessä paineessa sain kuitenkin aikaiseksi mielestäni hyvän työn. Aloittaessani kirjoitusurakkaani minulla oli myös teknisiä ongelmia ja kirosin Word-ohjelmani pimeimpään mahdollisimpaan paikkaan, sillä kesken kirjoittamisen jo kertaalleen tallennettu työ katosi ja jouduin aloittamaan kaiken alusta. Kertaus on kuitenkin opintojen äiti ja voin ainakin sanoa osaavani tekstini kirjoittaessani ja korjaillessani sitä useampaan otteeseen. Kun pääsin kunnolla alkuun ja vauhtiin tekstiä alkoi syntyä nopeasti ja tehokkaasti.

Suurimmat ongelmat työssäni koin käsitteiden avaamisessa. Mitä käsitteitä minun pitäisi avata ja kuinka paljon sekä kerronko niistä asioista tarkemmin muun tekstin yhteydessä? Lähdemateriaaleja tutkiessa minulle iski ensimmäisen kerran epätoivo ja harkitsin aiheen vaihtamista, liittyen mediakasvatukseen. Mutta pelkästään se aiheena ei olisi ehkä sopinut opinnäytetyöksi tälle alalle, vaan ehkä enemmänkin mediapuolelle. Pidättäydyin siis alkuperäisessä suunnitelmassa. Vaikeuksia tuotti myös webropolkysely, sillä minun oli hankala päättää haluamani kysymykset ja vielä hankalampaa vastauksien esiintuomisen menetelmät. Tämä johtui todennäköisesti vinksahtaneesta työskentelyjärjestyksestäni. Loppujen lopuksi sain kuitenkin aikaiseksi työn, johon olen tyytyväinen.

Vielä lopuksi tahtoisin kiittää isosti ja lämpimästi kyselyyni vastanneita nuoria. Vastauksista oli paljon hyötyä. Oli hienoa kuulla kyselyn lopussa heidän mielipiteitään, jotka olivat erittäin positiivisia ja antoivat minulle uskoa siitä, että olin onnistunut tehtävässäni. Osa vastaajista myös totesi saaneensa ajattelemisen aihetta omaan blogiinsa, mikä oli positiivinen yllätys minulle. Iso kiitos kuuluu myös opiskelijatovereilleni ja ystäväilleni, jotka ovat tukeneet ja ymmärtäneet minua työni kaikissa vaiheissa.

LÄHTEET

Aaltola Juhani & Raine Valli (toim.) 2001. Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. PS-kustannus.

Aaltola Juhani & Raine Valli (toim) 2001. Ikkunoita tutkimusmetodeihin II. PS-kustannus.

Alasuutari Pertti 1994. Laadullinen tutkimus. Vastapaino.

Eskola Jari & Suoranta Juha 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Vastapaino.

Hoikkala Tommi, Sell Anna (toim.) 2008. Nuorisotyötä on tehtävä – Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Nuorisotutkimusverkosto.

Huttunen Tero & Merikivi Jani 2011. Nuorten kohtaaminen verkossa. Teoksessa Merikivi Jani, Timonen Päivi, Tuuttila Leena (toim.) 2011. Sähköä ilmassa. Näkökulmia verkkoperustaiseen nuorisotyöhön. Nuorisotutkimusverkosto, 42-54.

Joensuu Mika 2011. Nuoret verkossa toimijoina. Teoksessa Merikivi Jani, Timonen Päivi, Tuuttila Leena (toim.) 2011. Sähköä ilmassa. Näkökulmia verkkoperustaiseen nuorisotyöhön. Nuorisotutkimusverkosto, 14-22.

Kemppinen Pertti 1999. Nuoriso 2000 – Nuorisotyön käsikirja. Kannustusvalmennus P.&K. Oy.

Kilpi Tuomas 2006. Blogit ja bloggaaminen. Gummerus.

Kortesuo Katleena, Kurvinen Jarkko 2011. Blogimarkkinointi – Blogilla mainetta ja mammonaa. Talentum Helsinki.

Kotilainen Sirkku 2008. Mediakulttuuri nuorisotyössä. Teoksessa Hoikkala Tommi, Sell Anna (toim.) 2008. Nuorisotyötä on tehtävä – Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Nuorisotutkimusverkosto, 139-154.

Luostarinen Matti 2010. Uusi Mediayhteiskunta – Blogit ja sosiaalinen media innovaatioyhteiskunnan muutoksessa. Books on Demand GmbH.

Mayfield Anthony. What is Social media? iCrossing 2008. Viitattu 16.11.2012 http://www.icrossing.co.uk/fileadmin/uploads/eBooks/What_is_Social_Media_iCrossing_ebook.pdf

Merikivi Jani, Timonen Päivi, Tuuttila Leena (toim.) 2011. Sähköä ilmassa. Näkökulmia verkkoperustaiseen nuorisotyöhön. Nuorisotutkimusverkosto.

Sinisalo-Juha Eeva & Timonen Päivi 2011. Verkkoperustaisen nuorisotyön määrittelyä ja teoriaa. Teoksessa Merikivi Jani, Timonen Päivi, Tuuttila Leena (toim.) 2011. Sähköä ilmassa. Näkökulmia verkkoperustaiseen nuorisotyöhön. Nuorisotutkimusverkosto, 23-35.

Pönkä Harto 2010. Sosiaalisen median yhteisöllisyys (esitys). Oulun Yliopisto. Viitattu 16.11.2012 <http://www.slideshare.net/hponka/sosiaalisen-median-yhteisollisyys-5350399>

Sanastokeskus TSK. Sosiaalisen median sanasto. Helsinki 2010. Viitattu 10.11.2012 http://www.tsk.fi/tiedostot/pdf/Sosiaalisen_median_sanasto

Timonen Päivi 2011. Sosiaalisen median hyödyntäminen nuorisotyön ulkoisessa viestinnässä. Teoksessa Merikivi Jani, Timonen Päivi, Tuuttila Leena (toim.) 2011. Sähköä ilmassa. Näkökulmia verkkoperustaiseen nuorisotyöhön. Nuorisotutkimusverkosto, 151-158.

Valli Raine 2001. Kyselylomaketutkimus. Teoksessa Aaltola Juhani & Raine Valli (toim.) 2001. Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. PS-kustannus 100-112.

Bloggaajan haastattelu. Verkossa

<http://www.webpolsurveys.com/S/4C420EC4EB9E2D7D.par> (kysely suljettu 15.10.2012)

Mediakasvatus 2009. Avoin yliopisto. Helsinki. Viitattu 10.11.2012

<http://www.avoin.helsinki.fi/opintotarjonta/mediakasvatus.htm>

Tekijänoikeuslaki 1961. Viitattu 10.11.2012

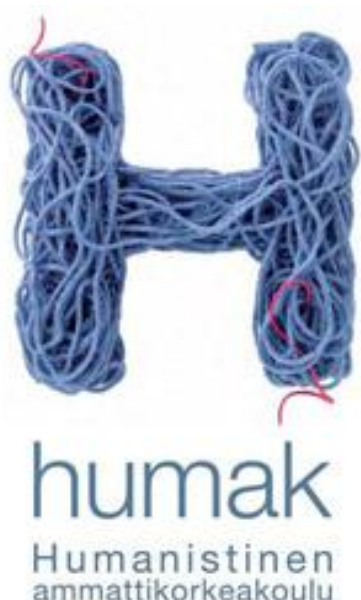
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1961/19610404>

Epätavallisia asioita. Viitattu 7.11.2012 <http://www.epatavallisia.fi>

LIITTEET

LIITE 1. Bloggaajan haastattelu

LIITE 1.

Sosiaalinen media – Blogit.

Blogit nuoren elämässä,
niiden vaikutukset sosiaaliseen käyttöön
syrjäytymisen ehkäisyyn

Kansalaistoiminnan ja nuoristyön ko. 2
Opinnäytetyö

Sonja Niemelä, Tornio

Bloggaajan haastattelu

Heippa

hei,

Bloggaaja!

Olen 25-vuotias nuori nainen Tornioista, jossa opiskelen Humanistisessa Ammattikorkeakoulussa kansalaistoimintaa ja nuorisotyötä. Yhteisöpedagogin paperit olisivat siis tulossa joulukuussa, mutta sitä ennen on tehtävä vielä koulutuksen suurin homma eli opinnäytetyö. Ja siihen pyytäisinkin apua Sinulta.

Jotta motivaatio työhön pysyisi korkealla, halusin valita sellaisen aiheen, joka on myös minun elämässäni mukana. Aiheekseni valitsin siis bloggaamisen, ja vielä tällä hetkellä opinnäytetyön työnimenä kulkee Sosiaalinen media – Blogit. Blogit nuoren elämässä, niiden vaikutukset sosiaaliseen käyttäytymiseen ja syrjäytymisen ehkäisyyn.

Tarkoitukseni on siis tutkia sitä, miten bloggaaminen vaikuttaa nuoren elämään niin virtuaalisessa maailmassa kuin todellisuudessaakin, voidaanko ja miten sitä voidaan hyödyntää esim. kouluissa tai nuorisotyössä.

Jos Sinulla vain on aikaa ja mielenkiintoa auttaa minua, toivoisin, että voisit vastata kyselyyni. Kysymyksiä on 24, joten aikaa vastaamiseen kannattaa varata. Saat vastata aivan niin laajasti kuin vain tahdot, mutta tietenkin suurin hyöty tulee kun kerrot asioista vähän tarkemmin. Tulen käyttämään vastauksien hyviä leikkauksia esimerkkeinä työssäni, joten mikäli et halua, että mainitsen Sinua,

ilmoitathan

siitä.

Vastaukset voit lähettää 15.10.2012 mennessä tämän webropol-kyselyn kautta tai suoraan osoitteeseen sonja.niemela@humak.edu tai sonja.niemela@windowslive.com. Sähköpostin kautta voit laittaa myös vaikka mieleen tulleita kysymyksiä, vastaan niihin mielelläni.

Suuret kiitokset vaivannäöstäsi :)

-Sonja Niemelä-

Kysymykset

1. Henkilötietoja: Etunimi, sukunimi, sähköpostiosoite, blogisi osoite
2. Ikä (alasetoalistosta 12-29v.)
3. Blogisi tyyli:

- Blogikirja
- Kirjablogi
- Käsitöblogi
- Lifestyleblogi
- Linkkiblogi (linkblog)
- Löydösblogi (tumbleblog)
- Mikroblogi
- Häätöblogi
- Muotiblogi
- Ruokablogi
- Sarjakuvablogi
- Utisblogi
- Valokuvablogi
- Videoblogi
- Muu

4. Kerro vielä omin sanoin, mistä aiheista tykkäät kirjoittaa.
5. Kuinka usein päivität blogiasi? (alasetoalistosta: päivittäin, kerran viikossa, useammin kuin kerran viikossa, mutta en päivittäin, muutaman kerran kuukaudessa, kerran kuukaudessa, harvemmin)
6. Kirjoitatko julkisesti vai salanimellä?
7. Kenelle blogisi on tarkoitettu?
8. Ketkä lukevat blogiasi? Keiden haluaisit lukevan blogiasi?
9. Millaisia ja mitä blogeja itse seuraat? Miksi?
10. Milloin ja miksi aloitit bloggaamisen? Mikä oli se alustysäys, joka sai sinut perustamaan blogin?
11. Miten blogin kirjoittaminen näkyy arkielämässäsi?

12. Miten blogisi on otettu vastaan? Millaista palautetta saat?
13. Mikä antaa sinulle motivaatiota jatkaa bloggaamista?
14. Miten voisit kehittää omaa kirjoittamistasi?
15. Oletko huomannut, että bloggaamisella olisi ollut vaikutusta sosiaalisessa elämässäsi, esim. ystävyys-suhteissa?
16. Koetko, että kirjoittamisella olisi minkäänlaista ns. terapeutista merkitystä sinulle? Millaista?
17. Koetko pystyväsi vaikuttamaan lukijoihisi millään tavoin?
18. Millä tavoin lukemasi blogit vaikuttavat sinuun?
19. Miten Sinä koet blogien vaikuttavan nuorten syrjäytymiseen?
20. Millä tavoin haluaisit bloggaamista käytettävän hyödyksi nuorten syrjäytymisen ehkäisyssä?
21. Millä tavoin koet bloggaamisen vaikuttavan nuorten sosiaaliseen kanssakäymiseen?
22. Kerro vielä hauskeimmasta blogimuistostasi tai muuten vain mieleenpainuvasta kokemuksesta.
23. Muuta mielessä? Kirjoita tähän ihan mitä vain mieleesi tulee. Lisättävää? Kommentoitavaa? Saako nimeäsi käyttää varsinaisessa opinnäytetyössäni? Jos tämä oli sinun osaltasi tässä, klikkaa lopuksi "Lähetä"-napikkaa, jonka kautta singahdat vielä minun blogiini.

Kiitos mahottoman paljon, kun vastasit kysymyksiini. Mikäli itsellesi tuli jotain kysyttävää tai mieleen jäi jotain hiertämään, ota ihmeessä yhteyttä minuun sähköpostilla sonja.niemela@windowslive.com tai sonja.niemela@humak.edu, niin katsotaan, miten voin auttaa.